

V POČÍTAČOVÉ UČEBNĚ SE NAŠEL
POKLAD!
Čtěte uvnitř!

ŠKOLNÍ REVUE

ANKETY A KVÍZ
ŠKOLNÍ ZPRÁVY
KŘÍŽOVKY A VTIPY
ROZHOVOR S PANEM
UČITELEM KADLECEM
PRAPODIVNÁ ZVÍŘATA

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

První školní den	1
Adaptační pobyt 6. tříd	2
Sedmá B v Mikulčicích	3
Osmáci v údolí kostí	4
Patroni na své prvňáčky nezapomínají	5
9.A na úřadu práce	6
Den praxe v Bosonohách	6
Hády nejsou jenom rádio	7
Den přírodních věd	8
Sportovní okénko	9

Rozhovory

Rozhovor s panem učitelem Kadlecem ...	11
Ztráty a nálezy	14
Co nám říká jméno Karel Gott	16
Kluci versus kluci	17

Pelmeľ

Poklad v počítačové učebně	19
Kyberšikana	23
Novinky ze světa papoušků	25

Fotokomiks

.....	26
-------	----

Literární koutek

Prapodivná zvířata	27
Hedon	31

Výtvarný koutek

Podzimní malování	32
-------------------------	----

Zábava

Houbový kvíz	35
Křížovky	36
Pár vtipů na závěr	37

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20
výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

M.Audy, 6.A, J.Antoš, 6.A, J.Švarcová, 6.A,
A.Škárková, 6.B, L. Pernicová, 6.B,
M.Král, 7.A, L.Bogdány, 7.A, F.Doležal, 7.A,
T.Sosík, 7.A, O.Kutlvašr, 7.A, V.Pelikán, 7.A,
K.Pracný, 7.B, J.Novotný, 7.B, J.Křištof, 7.B,
T.Pazourek, 7.B, T.Kostecká, 7.B,
V.Sklenářová, N.Černá, 8.A, M.Barták, 8.B,
7.B, J.Karafiát, 8.A, E.Seifert, 8.B,
A.Rychnovská, 9.A, N.Ulbrichová, 9.B,
Kristýna Švestková, 9.A, J.Nosová, 9.B

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obrázek na obálce: Noemi Černá, 8.A

Vyhlášení fotosoutěže: Miroslav Audy, 6.A

Stará redaktorská garda se letos sešla na svém třídním srazu po pěti letech od ukončení základky. Dvě z dívek dnes studují žurnalistiku a jedna se možná chystá na spisovatelskou dráhu. Nejen jim, ale i ostatním přejeme hodně úspěchů v dalším životě.

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN

Jako každý rok jsme se sešli v pondělí 2. září v 8 hodin v areálu školy, kde na nás čekali třídní učitelé, aby se s námi domluvili na průběhu slavnostního zahájení školního roku. Prvních slov se ujali paní ředitelka, pan starosta a pan místostarosta a jako vždy si pro nás připravili velice pěkné a motivační proslovy. Poté byla přivítána nultá třída se svou paní učitelkou Škodovou. No a potom už přišel čas na nás, deváťáky, a naše prvňáčky.

Paní ředitelka přečetla jména prvňáků a my jsme je odvedli do školy, aby se seznámili s místem, kam bude většina z nich dalších devět let docházet. Tím nejslavnostnějším okamžikem celého odpoledne byl průvod tzv. špalírem, který pro nás a prvňáčky vytvořila celá škola.

Špalírem jsme prošli až do malé tělocvičny, kde nastal prvňáčky dlouho očekávaný čas, kdy každý dostal drobný uvítací dáreček a byl pasován na prvňáka. Potom se už opravdoví žáčci vyfotili a vydali se pohádkovou cestou vstříc svým školním zítřkům.

Anna Rychnovská z 9. A a Nela Ulbrichová z 9. B, foto: Aleš Kadlec

ADAPTAČNÍ POBYT 6.TŘÍD

Ve čtvrtek 7. září jsme jeli na dvoudenní adaptační pobyt. První den jsme měli připravený velmi pěkný program v Permoniu v Oslavanech, ale bohužel celý závěr nám pokazila nešťastná událost – jeden z našich spolužáků se zranil a musel odletět vrtulníkem do nemocnice. Potom jsme se přemístili do Ivančic, kde jsme byli ubytovaní.

Večer jsme hráli seznamovací hry, abychom poznali naše nové spolužáky z Radostic. Druhý den dopoledne k nám přišel pán, který s námi hrál další hry, nejdřív venku a poté vevnitř. Velmi nás to bavilo. Potom jsme jeli na rozhlednu, ze které už jsme sešli na nádraží a odjeli domů do Střelic.

A jak vypadá taková seznamovací hra? Například tak, že dva lidi drží deku tak, aby přes ni nebylo vidět na druhou stranu. Z každé strany deky si pak sedne jeden člověk a deka se spustí, ten kdo uhodne jako první jméno protisedícího, dostane jeden bod pro svůj tým. Tým, který jako první nasbírá 10 bodů, vyhrává.

Adéla Škárková, 6.B

Foto: M. Zatloukalová

SEDMÁ B V MIKULČICÍCH

Ráno 19. září pro nás ke škole přijel autobus, který nás zavezl do archeoparku v Mikulčicích. Když jsme vystoupili, paní učitelky nás zavedly do budov, kde nám popovídali o historii Velké Moravy, podívali jsme se na kostry lidí a na různé věci, které sloužily jako ozdoby i jako praktické věci. Někteří z nás měli příležitost se obléct jako staří Moravané, jiní si vyzkoušeli velkomoravské zbraně. Venku jsme si prohlédli základy kostelů a celý areál pak ještě z rozhledny z ptáčích perspektivy. Po návštěvě obchodu s občerstvením jsme se vrátili tím samým autobusem zpátky ke škole.

Tomáš Pazourek, foto: Vlasta Sokolová

OSMÁCI V ÚDOLÍ KOSTÍ

Exkurze jsou zábavná forma učení, a protože nás už po měsíci škola nudila, vzali nás naši třídní na jednu z nich. Ve čtvrtek 19. září jsme si kvůli tomu museli trochu přivstat, abychom byli v 7 hodin na dolním nádraží ve Střelicích, odkud jsme se vlakem přesunuli na hlavní nádraží v Brně. Následoval přejezd vlakem do Židenic a odtud autobusem na zastávku uprostřed ničeho. Tam jsme se setkali s našimi průvodci po Údolí kostí.

První zastávka byla u vývěru vody ze skály, nebyl to však pramen, jak jsme si mysleli, ale potok, který se předtím zanořil pod zem. O chvíli později jsme došli k vyschlému pramenu a šli jsme ho prozkoumat. Byla zde spousta místních pavouků – met temnostních a taky hodně bláta, a tak jsme rychle vyběhli ven.

A šli jsme dál k jeskyni Pekárně. Nic se v ní sice nikdy nepeklo, ale tvar jejího vchodu vypadá jako otvor do pece. Uvnitř byli netopýři a spousta možností, kam se schovat. Dalším naším cílem byla jeskyně Netopýrka, nejhlubší jeskyně, kterou jsme navštívili. Uvnitř to strašně klouzalo a dalo se zde pěkně ušpinit.

Následovala přednáška o vzniku krasových jeskyní a jejich osídlení, dověděli jsme se, že většina z nich byla osídlena už v době před 40 000 lety. Následovala poslední jeskyňka Švédův stůl, kde se našlo hodně věcí po pradávných obyvatelích. Ještě jsme dostali možnost vystřelit si z luku a hodit si oštěpem. Potom šup do dopravních prostředků a hurá domů.

Jan Karafiát, foto: Lenka Benešová

PATRONI NA SVÉ PRVŇÁČKY NEZAPOMÍNÁJÍ

Od prvních školních dnů se patroni z devátých tříd starají o své malé svěřence. Zkraje září na ně čekávali před školou, aby jim pomohli s vyzouváním a ukázali jim, jak se zorientovat v školní budově.

Ve třídě jim asistovali při chystání pomůcek do hodin, a když se jim dostal do rukou slabikář, mnozí si zavzpomínali na doby dávno minulé...

Prvňáčci se zase podívali, jak vypadají třídy jejich patronů. Společně spolu párkrát poobědvali ve školní jídelně, aby se naučili manévrovat s jídelními tácy, aniž by jídlo někde vyklopili. Po „zácviku“ se teď setkávají hlavně o přestávkách, kdy je devátáci navštěvují a věnují jim to, co bylo dáno kdysi i jim – milé přátelství ze strany těch „velkých“.

Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec

9. A NA ÚŘADU PRÁCE

Ve středu 25. září se 9.A vydala na pracovní úřad v Brně. Cesta autobusem byla docela úmorná, jelikož v Ostopovicích stála dlouhá kolona kvůli uzavřené D1. Vystoupili jsme na Osové a dále jeli tramvají.

Na místo jsme se dostavili kolem desáté, tam si nás vyzvedla jedna z pracovnic a přešli jsme do místnosti s mnoha židlemi.

Paní povídala o školách, na které můžeme nastoupit po absolvování základní školy. Bavila se s námi o nezaměstnanosti v České republice a počtu nezaměstnaných, o tom, jak se lidé dostanou do evidence úřadu práce a k čemu tento úřad vlastně slouží. Ptala se, jestli už víme, na jakou školu budeme podávat přihlášky, proč jsme si ji vybrali a čím se chceme živit v dospělosti.

Následovala desetiminutová přestávka, kdy jsme si mohli vybrat tři papíry s popisem některé z profesí - co

je k ní potřeba za vzdělání a schopnosti a jaká jsou další podobná povolání.

Pak jsme se vrhli na test, který by nám mohl pomoci s výběrem školy. Bylo na něm sto dvacet otázek, na něž jsme odpovídali podle toho, jestli nás ta činnost baví, nebo ne. Na papíře bylo pět sloupečků s různými písmeny (CH=práce s chemickým zaměřením, L=práce s lidmi, T=technika, U=umění a ŽO=práce s živými organismy). U kterého písmena jsme nakonec měli nejvíce ano, to by mělo být nejlepší zaměření pro nás.

Poté nás zavedli do vedlejší místnosti, kde jsme měli k dispozici složky se zaměstnáními, s jejich popisem a dovednosti potřebnými k jejich vykonávání.

Některým z nás tento program pomohl s výběrem školy, jiným ne a ti budou ještě nějaký čas tápat. Doba rozhodnutí se ale pomalu blíží...

Kristýna Švestková, 9.A

DEN PRAXE V BOSONOHÁCH

Ve středu 1. října se 8 hodin ráno sešly před školou 9.A s 9.B a odjely autobusem do SOU Bosonohy. Do učiliště jsme přijeli kolem půl deváté a čekala nás krátká přednáška o oborech na zdejší škole. Potom jsme si zasoutěžili a za každou správně zodpovězenou otázku jsme dostávali krásnou žlutou, nebo modrou propisku s názvem školy.

Na další aktivity jsme se rozdělili do pěti až šestičlenných skupin a v těchto skupinkách jsme se prostřídali na pěti různých stanovištích. Prokázali jsme svůj řezbářský um, stavitelský talent a naučili jsme se něco o řemeslech. Poučili nás, jak postavit střechu a jak se nazývají některé její části. Zbrousili jsme hranu vařečky a bylo nám vysvětleno, co obnáší práce plynářů, svářečů a zámečníků. Ukázali nám práce jejich šikovných žáků. K jídlu jsme dostali bagetu a pití z kantýny.

Bohužel jsme u nás ve škole museli po návratu ještě absolvovat i odpolední vyučování.

Kristýna Švestková z 9.A a Jana Nosová z 9.B, foto: najisto.centrum.cz

HÁDY NEJSOU JENOM RÁDIO

V sedm hodin ráno 8. října se deváťáci střelické školy sešli na dolním nádraží naší milované obce. Čekala nás výprava za poznáváním nerostů a hornin v brněnských Hádech, které nejenom že daly jméno známému brněnskému rádiu, ale jsou i rájem pro geology.

Provázela nás lektorka Zorka a nachystala pro nás zábavný program, jehož hlavním cílem bylo zjistit, kdo

Foto: Lenka Benešová

zabil geologa Ondřeje Šmída. Postupně jsme plnili různé úkoly a získávali indicie, díky kterým jsme mohli vyřazovat podezřelé.

Vyplňovali jsme pracovní list, jenž obsahoval informace o obdobích vývoje naší Země. Přes nepříznivé klimatické podmínky jsme došli až k cíli naší cesty. Tady jsme měli najít zbytky obyvatelstva naší planety z dávných dob, které představovaly zkameněliny. Neměli jsme moc velké štěstí, jelikož jsme v přírodě toho moc nenašli, ale Zorka nám umožnila, abychom si vykutali mušličky zalité v sádře.

Tuto výpravu jsme ve zdraví přežili a přišli i na to, kdo zabil geologa Ondru. Byl to jeho kolega Tomáš Trapný, který se ze začátku jevil jako velký přítel a vypadal, že by něčeho takového nebyl schopen.

*Kristýna Švestková z 9.A
a Jana Nosová z 9.B*

DEN PŘÍRODNÍCH VĚD

Ve čtvrtek 17. října jsme se sešli na střelickém nádraží a jeli vlakem do Brna, abychom reprezentovali naši školu na Dni přírodních věd, který se konal v brněnské zoo. Hned u vstupu jsme se rozdělili na dvě družstva po třech – kluci a holky zvlášť – a dostali jsme průvodkyni, což byla studentka SPŠ chemické, která nás provázela soutěžní stezkou.

Na stezce bylo sedm stanovišť a na každém jsme si poslechli krátkou přednášku na určité téma. Potom jsme odpovídali na otázky a na odpovědi jsme měli vymezený čas. Naše první stanoviště byla fyzika, kde byly otázky ohledně využití sluneční energie.

Na druhé zastávce jsme se seznámili s pojmem biodiverzita. Další stanoviště se týkala obratlovců, čtvrtohor a oteplování zeměkoule. Letošní téma soutěže bylo „Zachraň se, kdo můžeš“. To jsme si vyzkoušeli u stanoviště chemie, kde studenti předváděli pokus s kapalným dusíkem nebo střelným prachem.

Celkově jsme my, družstvo kluků, získali 27,5 bodů z 36 možných. Úspěšnější než my byli den před námi naši osmáci, ale nejlepší byla naše paní učitelka Benešová, která se umístila v soutěži učitelů na krásném třetím místě. To bude náš cíl pro příští rok! Už víme, jak na to.

Vítek Pelikán, 7.A, foto: Jiří Beneš

SPORTOVNÍ OKÉNKO

FOTBALOVÝ POSTUP ZŠ STŘELICE

V úterý 24. září jsme se zúčastnili okrskového turnaje v mini fotbale. Naši školu reprezentovali Mirek Soldán a Patrik Paszkowski z 9.A, Adam Staněk, Khitab Hassani, Marek Jahoda, Filip Liška a Filip Rushka z 9.B, Filip Vitkovič z 8.A a Jakub Krištof a Jiří Novotný ze 7.B. Vítězně jsme se utkali s týmy ze Zastávky u Brna (1:0), z Ostrovačic (5:0), Zbraslavi (2:1) a Zbýšova (3:0). Po vyhlášení jsme šli na vlak a pan učitel Beneš nám cestou koupil slíbený zákusek. Vítězstvím jsme si zajistili postup do okresu.

Jakub Krištof, 7.B

PŘESPOLNÍ ZÁVODY V ŽELEŠICÍCH

V pátek 27. září se v Želešicích konal tradiční přespolní běh Želešická růže. Vedeni panem učitelem Kučerou jsme odjeli autobusem v 8.20. Jeli jsme přes Radostice, Prštice, Silůvky, Ořechov a Hajany. Když jsme se po příjezdu najedli a napili, měli jsme hodinu volno, a tak jsme z nudy začali hrát na honěnou. Pan učitel se sice rozčiloval, ať si radši šetříme síly, ale honili jsme se dál a sil nám ještě dost zbylo.

Pak nás svolali na nástup a přešli jsme na závodiště. Jako první běželi chlapi v kategorii 2006-2007, a to David Brtník z 6.B a Vítek Pelikán a Teodor Sosík ze 7.A. David se umístil na 3. místě, Vítek na 6. místě a Teodor na 19. místě z 62 chlapců. O hodinu později běžela v kategorii 2006-2007 Jolana Švarcová z 6.A a umístila se na 8. místě ze 44 startujících. Jako poslední běžel Eduard Valeš z 8.A v kategorii 2004-2005 a doběhl 50. Před vyhlášením nám pan učitel koupil párky v rohlíku. A ještě po vyhlášení jsme zašli do cukrárny a do hospody na limonádu. Pak jsme jeli autobusem do Střelic.

Švarcová Jolana, 6.A

ZŠ STŘELICE V OKRESNÍM KOLE

V okresním přeboru v mini fotbale, kam jsme postoupili po vítězství v okrsku a které se konalo ve středu 2. října, reprezentovali naši školu Mirek Soldán a Patrik Paszkowski z 9.A, Khitab Hassani a Adam Staněk z 9.B, Filip Vitkovič a Tadeáš Václavík z 8.A, Jakub Krištof a Jiří Novotný ze 7.B. Jako růže mezi trním se vyjímal v naší sestavě Marie Kokorská z 9.B. Opět nás doprovázel pan učitel Beneš. V naší skupině jsme hráli a Nedvědicí (0:2), Ivančicemi (0:0), s Židlochovicemi (0:2) a Vojkovicemi (0:3). Kromě jedné remízy jsme bohužel všechny zápasy prohráli a další postup už se nekonal.

Jakub Krištof, 7.B

STŘELICKÝ KROS 2019

Každoročně se na podzim na naší škole konává přespolní běh, zvaný Střelický kros. Letos to byl už 27. ročník a den D připadl na sobotu 12. října.

I přes nepříznivé počasí dorazila spousta závodníků, malých i velkých, a pořadatelé u zápisních stolů se museli činit, aby vůbec stihli do startu všechny zapsat do startovní listiny.

Všude panovala dobrá nálada a kolem deváté hodiny ranní vyrazili do terénu první závodníci. Pan učitel Beneš poctivě odstartoval každou kategorii téměř včas, přestože ráno jsme se dostali lehce do skluzu, a průběžně jsme odměňovali závodníky za jejich výkony. Všichni účastníci se mohli občerstvit, akorát letos si paní učitelky stěžovaly, že na odbyt nejdou párky v rohlíku. Celé dopoledne nás doprovázely písničky Mistra Gotta a někteří stihli zhlédnout i jeho pohřeb online v televizi. Celkem se závodů zúčastnilo 242 závodníků a doufáme, že i ti, kteří neobsadili přední příčky, si celou akci užili alespoň jako my.

Anna Rychnovská z 9.A a Nela Ulbrichová z 9.B, foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM KADLECEM

S panem učitelem Kadlecem jsme dělaly rozhovor velice rády, protože má na naší škole pověst šprýmaře a kreativního člověka – a nezklamal nás. Pro ty, co ho neznají: učí na druhém stupni češtinu, dějepis a občanskou výchovu, současně funguje jako fotoreportér a je hlavním organizátorem Střelického krosu, o němž jsme psali v předchozí rubrice Bylo nebylo.

Jak dlouho na naší škole učíte?

Na střelické škole učím od září roku 1986. Nevím, jestli je to ke chlubení, nebo je to spíš ostuda, ale je to tak. Už je to strašně moc let. Zeptejte se svých rodičů, určitě na mě budou ještě po těch létech... jak to říct... no prostě vzpomínat.

Čím jste chtěl být jako malý?

Celý život mi pod oknem jezdí šaliny. Jako malý jsem sedával u okna a přesně evidoval jejich čísla. Tak to by vypadalo na dispečera Dopravního podniku města Brna. Ale ve skutečnost jsem v roce 1981 pracoval měsíc v bance – než mě přijali na pedagogickou fakultu, s čímž už jsem skoro nepočítal. Říkám si, kdybych tam tenkrát zůstal, měli byste ode mě pokoj, já bych už měl vytunelované dvě tři banky a teď bych vás zdravil z Baham. No, nestalo se...

Chodil jste do nějakých kroužků, když jste byl menší?

Prosím vás, jaké kroužky? Pionýři tenkrát nahradili všechny kroužky světa! Hry, výtvarné práce, výlety, exkurze, tábory... A občas se tenkrát muselo mávat na povinných shromážděních nějakým tím rudým praporem. Víte, my jsme těch kroužků zase tolik nepotřebovali. Pohybovali jsme se venku sami, byly ještě placky, kde se dal hrát fotbal, a nezamykaly se hlavní vchody do domů, takže jsme mohli v celém bloku hrát na četníky a zloděje. Měli jsme ty stoleté baráky prolezlé od půdy po sklepy. Krásná doba.

Jaké byly Vaše oblíbené předměty?

Žádné překvapení to nebude – ty, kde se nemuselo moc počítat. Češtinu (to člověk umí skoro od narození), dějepis (to už se všechno stalo, tam se nedá nic nového vymyslet), zeměpis (všechno se dá přečíst z map) a podobně. Vidíte, že jsem v podstatě líný člověk, kampak na mě s matematikou a chemií, tam se musí moc přemýšlet!

Co děláte ve volném čase?

Knížky, televize, běžný provoz domácnosti, divadla, koncerty, výlety, chalupa na Vysočině... A často, tak kolem desáté večer, se chopím písemek a při jejich opravování se raduji ze znalostí svých žáků.

Jak se Vám stal ten letošní úraz?

Asi bych měl do školního časopisu vymyslet nějakou dramatickou historku, ale když máme to výročí Sametové revoluce, tak musí pravda zvítězit nad lží, jak pravil před 30 lety Václav Havel. Takže zcela trapná odpověď – uklouzl jsem na schodech.

Při výkladech v hodinách dějepisu nám rád říkáte, co si o daném tématu myslíte Vy sám. Jsou nějaké historické události, samozřejmě kromě těch, které souvisely s válkami a násilím, které se podle vás měly odehrát jinak?

Možná Pánbůh neměl vyhánět Adama a Evu z ráje. A určitě Alza neměla vymýšlet toho zeleného paskřivce. Ale víte, dějiny se valí kupředu jako sled

příčin a následků a nějaká jedna věc obvykle dějiny nezmění. Takže i kdyby řidič Lojka v Sarajevu špatně neodbočil a následník trůnu zůstal živ, válka by stejně byla kvůli něčemu jinému. A i kdyby Kolumbus ztroskotal, Ameriku by objevil někdo jiný a osud Indiánů by byl stejně zpečetěn.

Kdybyste mohl strávit měsíc někde ve světě, kde by to bylo?

Kdekoli, kde jsem ještě nebyl, což je skoro všude. Třeba jako účastník nějaké archeologické expedice.

Na každé školní akci Vás vidíme pobíhat s foťákem. Přemýšlel jste někdy, že byste se živil jako fotograf? Jak se Vám funkce školního fotoreportéra dostala do rukou?

To je zase ta má lenost. Než bych něco dělal, tak raději vezmu do ruky foťák a fotím ty lidi, kteří něco dělají. Navíc člověk s foťákem vypadá vždycky tak nějak důležitě. A jestli bych chtěl být fotograf? Asi by mně to nevadilo, ale víc zážitků se určitě stane při učení než při focení portrétů a skupin. To bych jedině musel být válečný reportér. A na to jsem zase moc líný.

A teď mě ještě napadla odpověď na otázku o dějinách. Kdyby tak někdo vymyslel foťák už před tisícem let! Byli bychom možná překvapeni, jak to tenkrát vypadalo.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?

Rohlík s máslem, kuře s rýží, svíčková, o prázdninách opečený buřt.

Bydlíte v Brně, ale učíte na vesnici. Nelákalo by Vás se na venkov i přestěhovat?

A už jsme zase u té lenosti. Ve městě je všechno po ruce – obchody, nádraží, divadla... Šaliny jezdí sem tam, takže když chci do přírody, jsem za chvíli v lese. Ale je pravda, že bydlení na vesnici má také své výhody. Tak třeba něco koupím, až se stanu milionářem...

Máte nějakou třídu, na kterou rád, nebo naopak nerad vzpomínáte?

Žádná třída nebyla tak hrozná, že bych na ni vzpomínal nerad. Maximálně v ní bylo pár super dacanů... Ale když se k vám po 20 letech ti dacani najednou hlásí, tak zjistíte, že nebylo tak zle. Tím chci říct, že na třídy vzpomínám rád. U některých se mi vybaví třeba vzpomínka na výlet na Sněžku, u jiné zase divadelní představení, které jsme secvičili, nebo třeba jízda vlakem...

A bude se Vám stýskat po nás?

To si povíme, až budete mít třídní sraz po dvaceti letech.

Telegraficky:

Oblíbený styl oblékání: Oblékání se dělá podle nějakého stylu? To slyším poprvé. To si budu muset někde nastudovat.

Oblíbené historické období: Každý stárnoucí člověk vám řekne, že nejlepší období bylo, když byl mladý. Na učení je asi nejlepší středověk. Rád bych se

ROZHOVORY A ANKETY

však podíval do kterékoli doby, ale jen na chvíli. My se teď ve 21. století totiž máme úplně nádherně.

Oblíbené roční období: Lepší otázku nemáte? Co myslíte, že vám učitel řekne? Samozřejmě červenec a srpen!

Oblíbený sport: Cyklistika, běžecké lyžování, volejbal... a v televizi z křesla klidně i třeba boby nebo rychlobruslení.

Oblíbený typ dovolené: S batohem na zádech někde v horách, na kolech po Česku, pěšky po Českomoravské vysočině, a když bude příští rok olympiáda, tak doma u televize. Ale napadá mě jedna spekulace k dřívější otázce o dějinách. Byl jsem letos v Arménii a díval se na horu Ararat. Co by se asi v dějinách změnilo, kdyby Noe se svou archou nenarazil na Ararat, ale na Sněžku? Bylo by nám líp, nebo hůř?

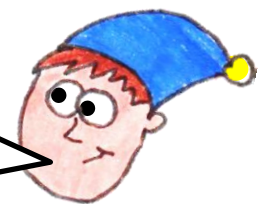
Oblíbený film: Myslím, že vrcholné období pro filmové umění bylo v 60. letech 20. století. Mám rád filmy tehdejších slavných režisérů Federica Felliniho, Ingmara Bergmana, Miloše Formana, Woodyho Allena, Andreje Tarkovského... Tenkrát se točilo v reálném prostředí a dav lidí byli skuteční lidé, ne počítačová animace. Přemýšlím, který film jsem viděl nejvíc krát. Že by Vinnetoua?

Oblíbená kniha: Třeba takový Malý princ. Tam je jedna krásná myšlenka za druhou. Ale nejvíc mě asi ovlivnily knihy přečtené v dětství. Mayovky, foglarovky, verneovky. Příběhy sice vymyšlené, ale ve skutečném světě. Fantasy světy mě tak nepřitahují. Skutečný svět je daleko zajímavější.

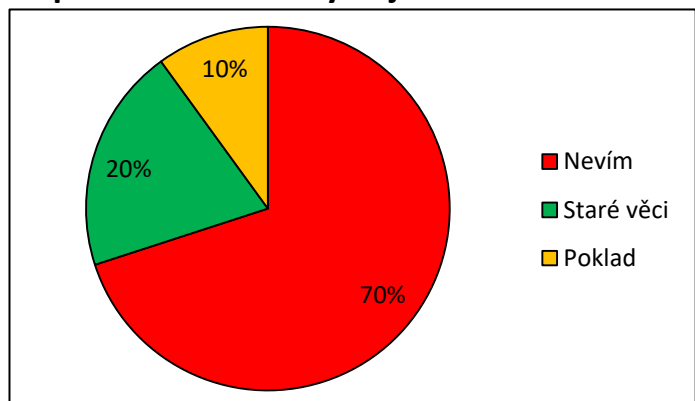
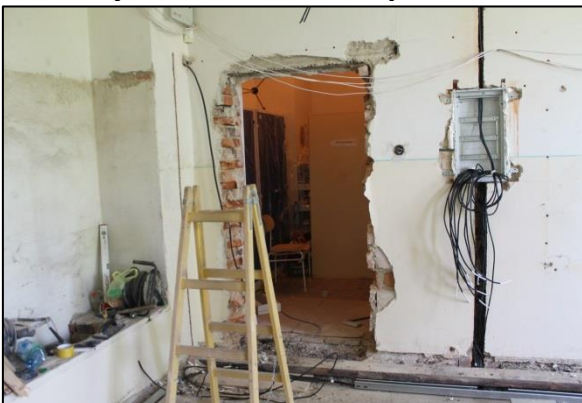
Anna Rychnovská z 9. A, Nela Ulbrichová a Žaneta Blažejová z 9. B
Foto: Aleš Kadlec

ZTRÁTY A NÁLEZY

K této anketě nás inspiroval zajímavý nález, který byl učiněn v dolní počítačové učebně při její rekonstrukci. O co šlo, o tom si můžete přečíst v další rubrice našeho časopisu.

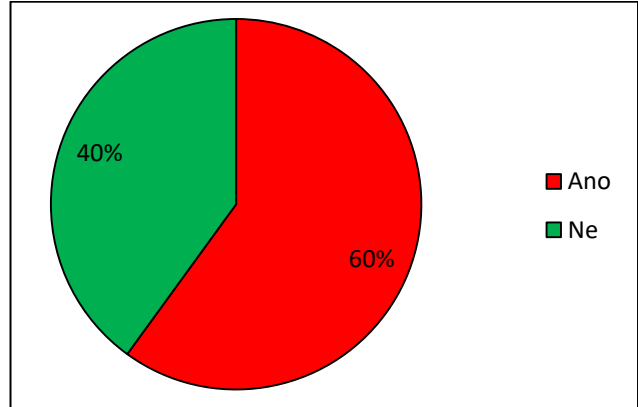
Co si myslíš, že se mohlo při rekonstrukci počítačové učebny najít?

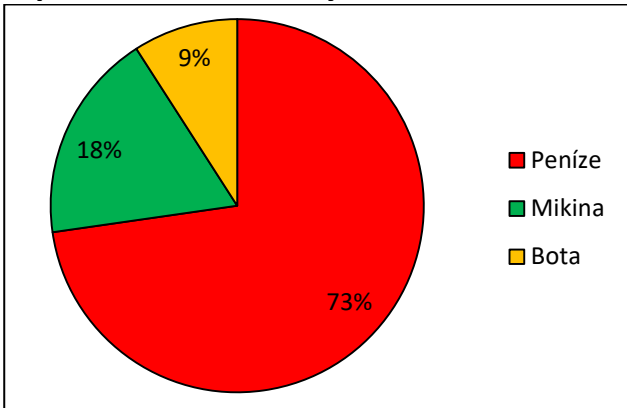

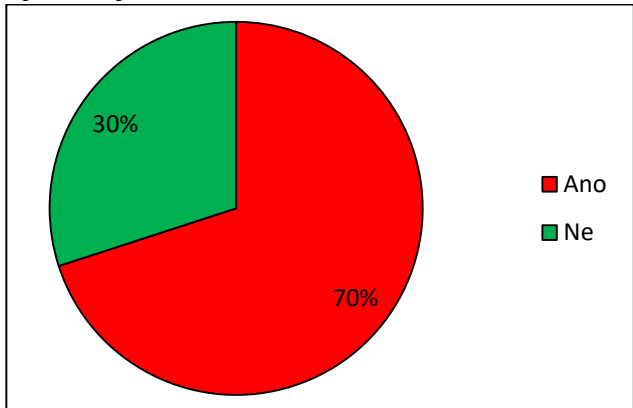
Našel jsi ty sám nějakou ztracenou věc?

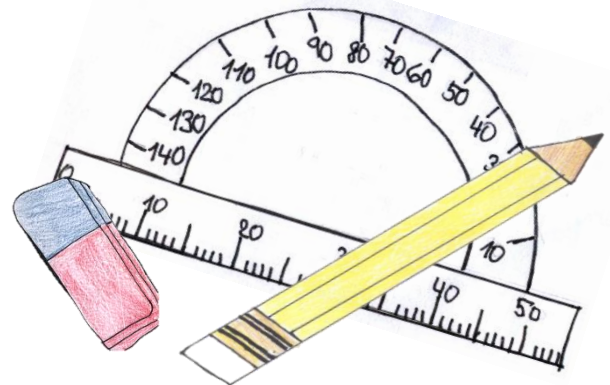
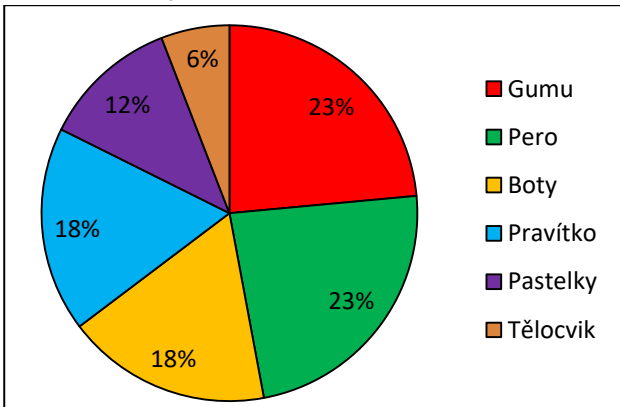
A pokud ano, co to bylo?

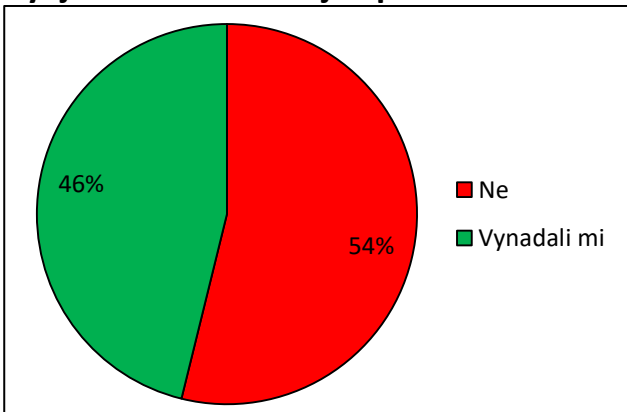
Ty sám jsi něco ve škole ztratil?

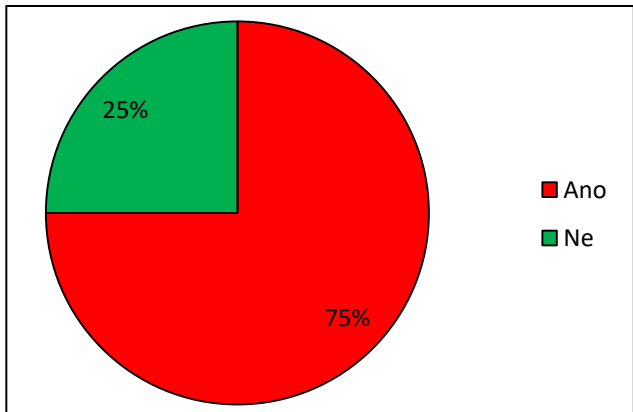
Pokud ano, tak co?

Byl jsi za to doma nějak potrestán?

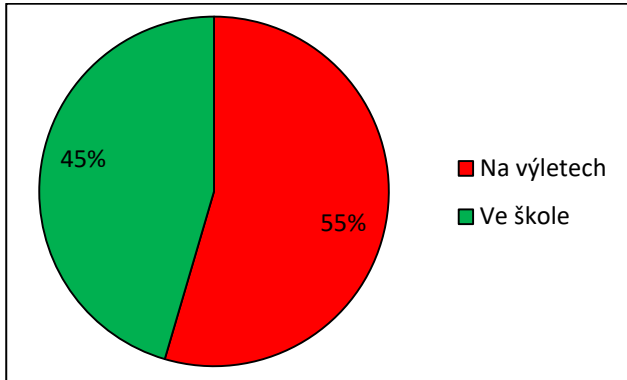

Ztrácíš věci často?

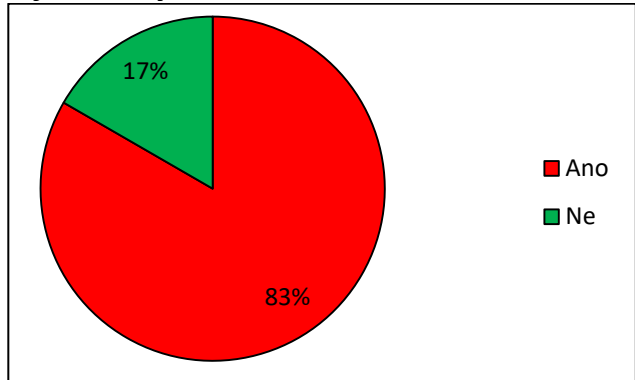

ROZHOVORY A ANKETY

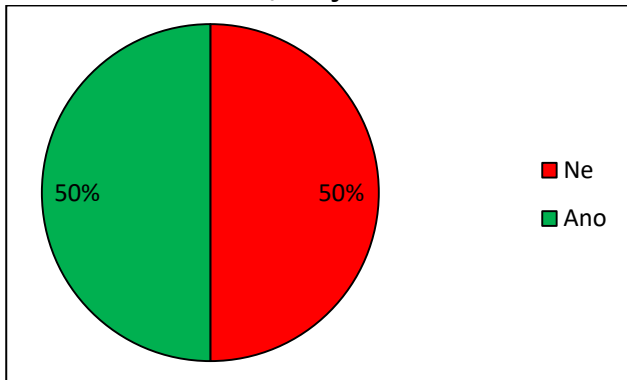
A kde?

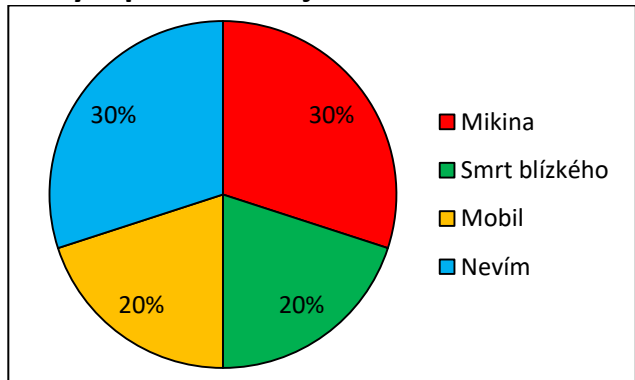
Hledal jsi někdy něco ve ztrátách a nálezech?

Už ti někdo vrátil, co jsi ztratil?

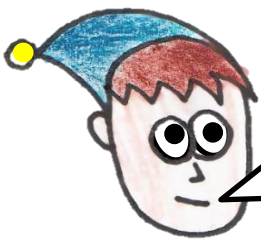

Co byla pro tebe největší životní ztráta?

Jan Karafiát, 8.A, foto: Aleš Kadlec, obr.: redakční archív

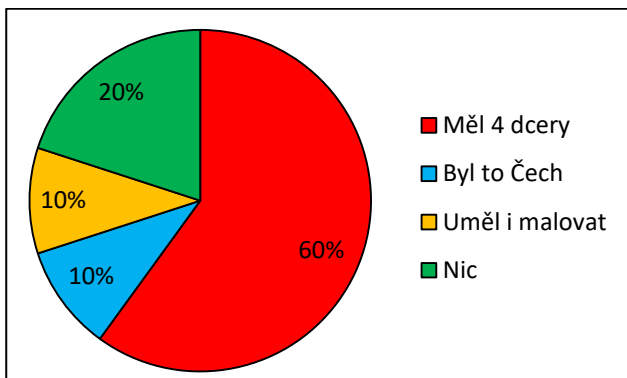
CO NÁM ŘÍKÁ JMÉNO KAREL GOTT

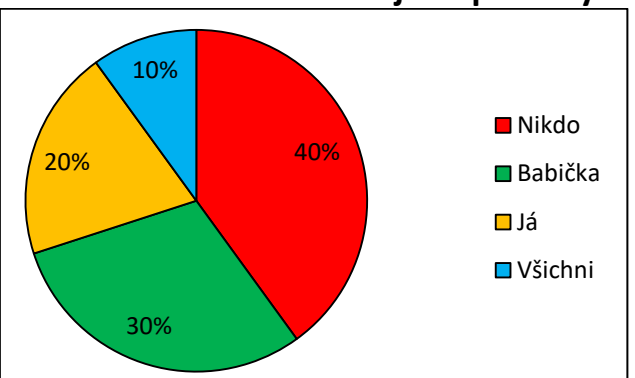
Dne 2. října otřásla Českou republikou zpráva, že zemřel král české pop music Karel Gott. Byl idolem spíše těch dříve narozených, a tak jsme zapátrali, nakolik ho znají naši žáci.

Matouš Barták, foto: www.ahaonline.cz

Co víš o Karlu Gottovi?

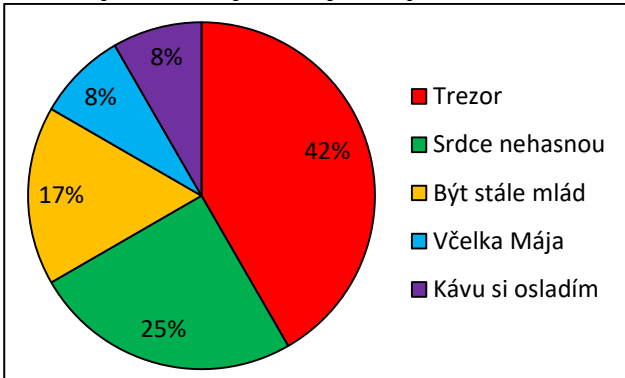

Kdo z tvého okolí má rád jeho písničky?

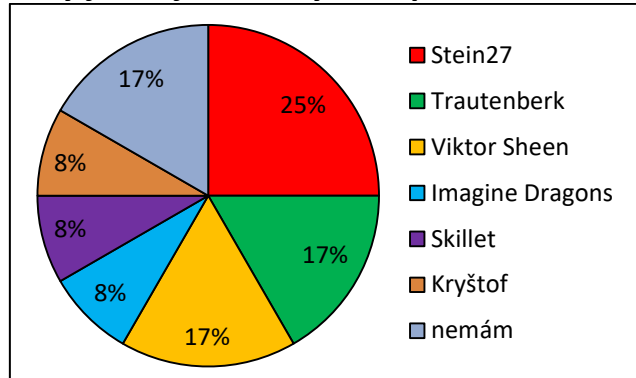

Znáš ty sám nějakou jeho píseň?

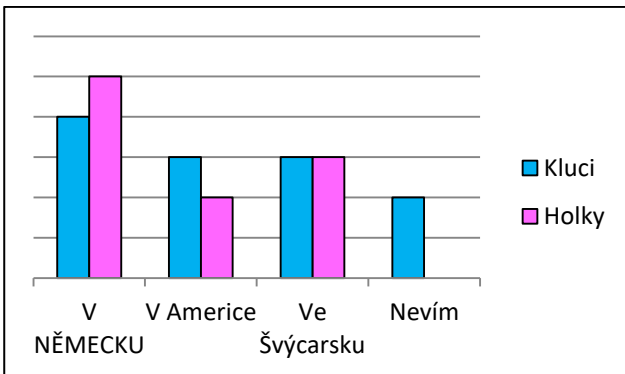

Jaký je tvůj oblíbený interpret?

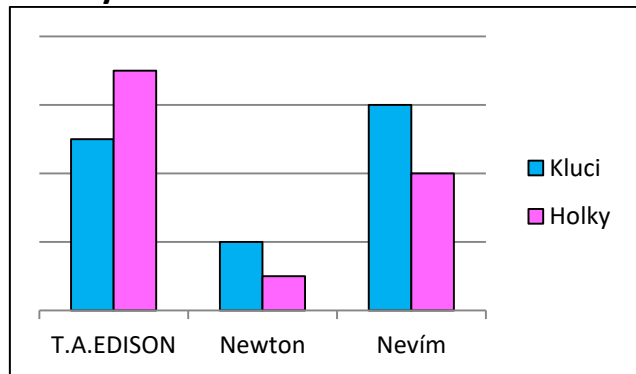

HOLKY VERSUS KLUCI

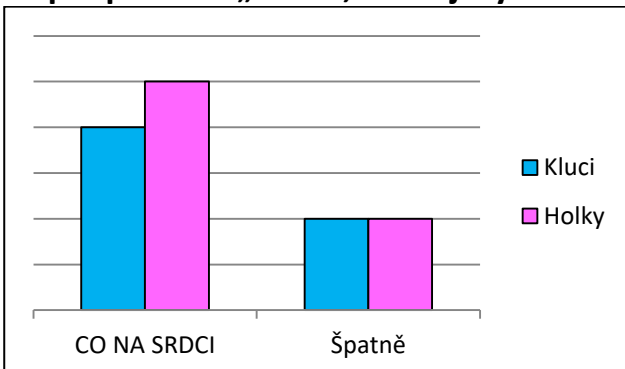
Kde se narodil Albert Einstein?

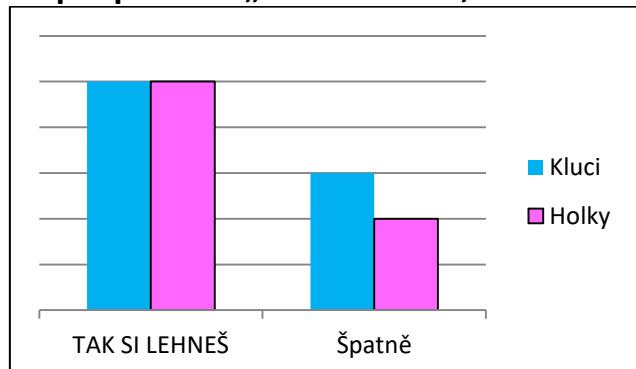
Kdo vynalezl žárovku?

Doplň přísloví: „....., to na jazyku.“

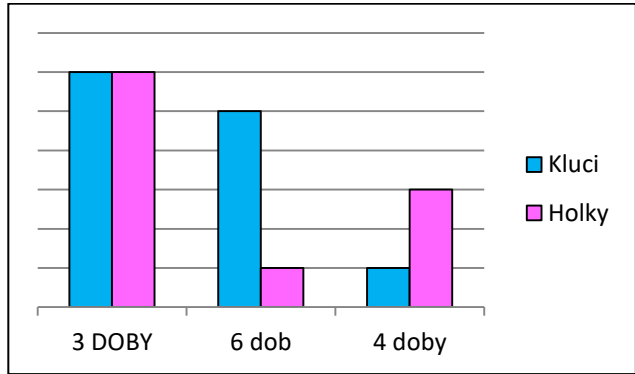
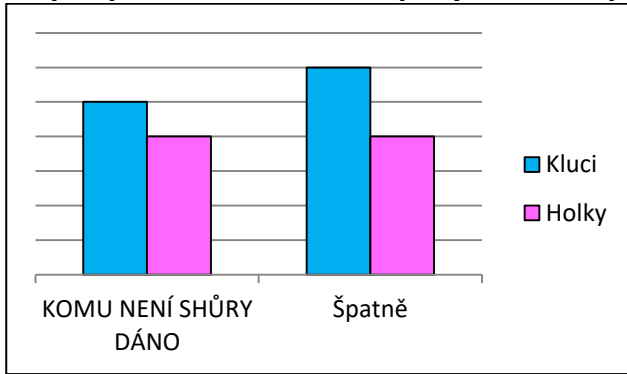

Doplň přísloví: „Jak si usteleš, ...“

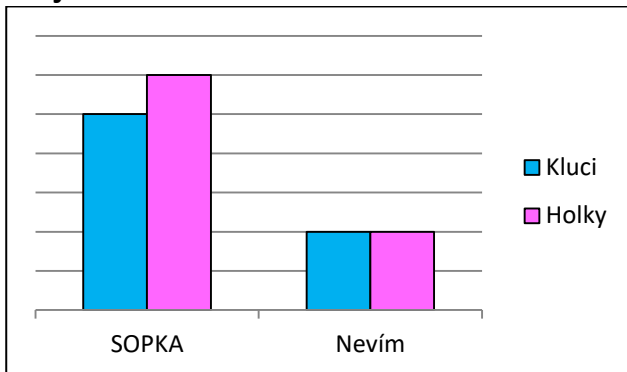

ROZHOVORY A ANKETY

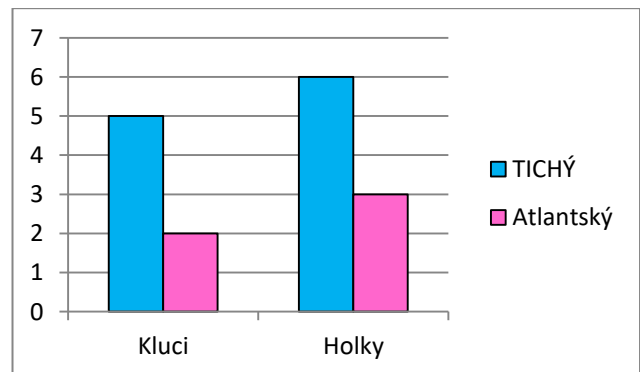
Doplň přísloví: „....., v apatyce nekoupí.“ Na kolik dob se tančí valčík?

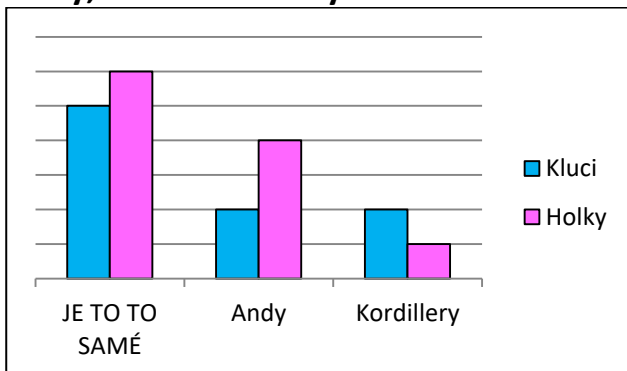
Co je to Vesuv?

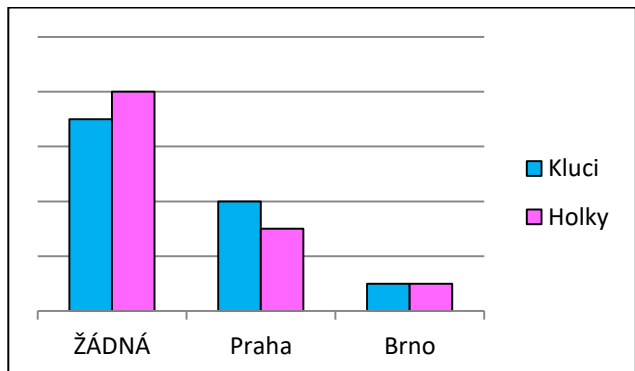
Jaký oceán je největší?

Jak se jmenuje nevyšší pohoří Ameriky? Andy, nebo Kordillery?

Jaké město je vyobrazeno na dvacetikoruně?

PRVNÍ LETOŠNÍ SKÓRE: 7:1 VE PROSPĚCH HOLEK

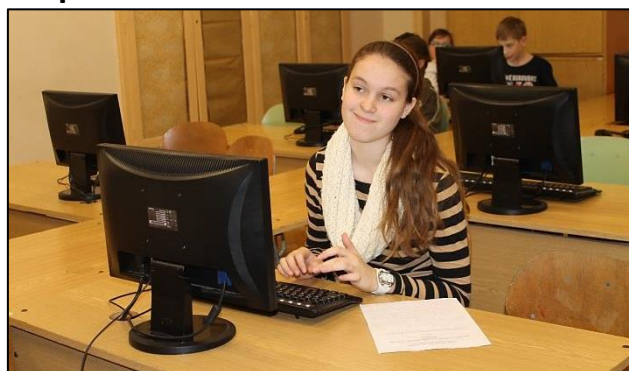
Anna Rychnovská z 9.A a Nela Ulbrichová, 9.B, obr.:mundo.cz, denik.cz

POKLAD Z POČÍTAČOVÉ UČEBNY

Školní rok nám opět začal, ale tentokrát s jednou novinkou – máme novou počítačovou učebnu. Je v ní 30 počítačů, nová podlaha a nábytek, nová interaktivní tabule. Během dlouhé rekonstrukce se odstranila stará vestavěná skříň a za ní a pod ní se našel poklad – jakýsi odkaz bývalých žáků. Pár předmětů, z nichž některé nás velmi pobavily. Bylo to něco jako taková ta schránka, kam lidé ukládají předměty a tiskoviny pro budoucí pokolení.

Jan Karafiát z 8.A a David Kalianko z 8.B, foto Jan Karafiát, 8.A a Aleš Kadlec

Počítačová učebna předevčirem

Včera

A dnes

POJĎME SE TEĎ PODÍVAT, CO NÁM STARÉ VĚCI PROZRADILY.

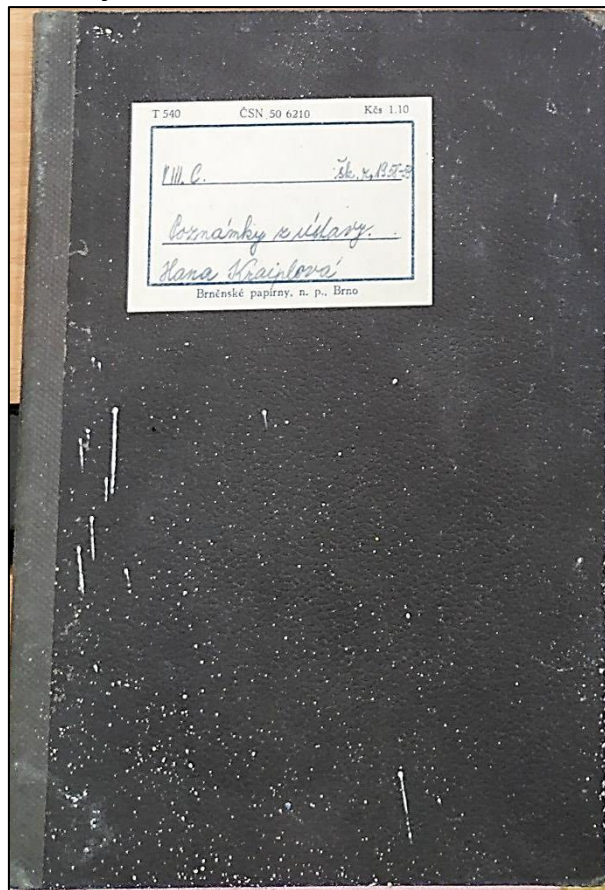
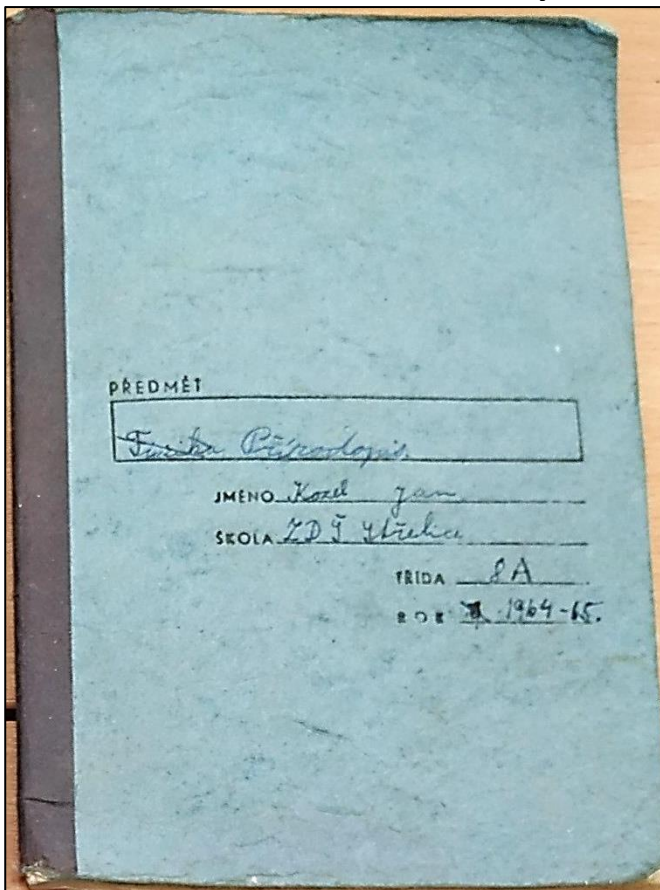

Že u moci byli komunisté,...

že i tehdy se děti musely učit,...

ale ne všem učení šlo...

OMLUVNÝ LIST			
Nepřítomnost od-do	Přívod nepřítomnosti	Podpis rodičů	Podpis učitele

SDĚLENÍ O PROSPĚCHU A CHOVÁNÍ ŽÁKA A JINÁ SDĚLENÍ		
Do žákovských knížek se zásadně zapisují toliko sdělení závažného charakteru. Nezapisují se známky méně významných jednotlivých ústních nebo písemných zkoušek. Rovněž se nezapisují nepodstatné, drobné kázeňské poklošky, které lze vyřídit jiným způsobem ve třídě nebo ve škole. Pokud tedy jde o prospěch a chování, budou rodičům sdělovány pouze výrazné změny v chování a prospěchu, a to jak kladné, tak i záporné. K písemným sdělením je třeba přistupovat po pečlivé úvaze, aby i známky v žákovských knížkách přispívaly k utužení spolupráce školy a rodiny a pomohly při zlepšení výchovy mládeže.		
Datum	Obsah sdělení	Podpis učitele
11/9	Samostatná práce M.	2 Pa
11/9	F - píseňka	3
	Diktát	5 Pa
	píseňka	4
	Učební sloves	5 Pa
	Průběh učení - opakování - M	4 - Pa
	Opakování z gramatiky	4 Pa
	M Pythagorova věta	5 Pa
		M 5 Pa
		5, 3 L
		5 L

Datum	Obsah sdělení	Podpis učitele
11/9	Učební sloves v hodině učení	5 Pa
	CH	3 - Pa
	CH - píseňka	
	Vodáček	
12/11	Učební sloves R.	1 - L
	R. čtení	2 L
	R. učební sloves	4 - 4 L
11/11	Kontrolní práce	3 Pa
11/11	F - sledování učení	1 -
11/11	Č. Kontrolní práce	3 - Pa
	Diktát	5 Pa
	Píseňka	5 Pa
	CH	3/4 Pa
	Vodáček	
5/11	Mučení a její příčiny a opyky	5 Pa

a tak se žákovská knížka záhadně ztratila – skončila pod skříní...

KYBERŠIKANA

V poslední době se ve spojitosti s internetem hovoří o nebezpečném jevu – kyberšikaně neboli počítačové šikaně. Také ve škole nás před ní varují a zúčastňujeme se různých programů na toto téma.

O co tedy jde? Ke kyberšikaně nejčastěji dochází přes SMS, chat, email, mobil, sociální sítě, Skype apod. A stejně jako normální šikana vychází z nepoměru sil mezi útočníkem a jeho obětí. Nejčastější obětí bývají děti nebo teenageři. Představíme vám několik typů kyberšikany.

SLAPPING

V překladu „spokojené fackování“. Jde o natáčení předem naplánovaného fyzického napadení na mobil nebo jiné záznamové zařízení.

SEXTING

Jde o posílání textů, fotografií a videí se sexuální tematikou, které pak na internetu mohou být využity k ponižování nebo k vydírání oběti.

KYBERGROOMING

Útočník se snaží v oběti vzbudit pocit důvěry a přimět ji k osobnímu setkání a pak ji nějak využít nebo zneužít. Útočník se většinou vydává za osobu v podobném věku, jako je oběť.

KYBERSTALKING

Při stalkingu dochází ke každodennímu pronásledování oběti, která postupem času ztrácí pocit bezpečí. Stalkerem bývá většinou někdo známý, např. bývalý partner nebo kamarád.

Následující příběhy jsou zcela vymyšlené a podobnost se skutečnými osobami je čistě náhodná. Poznáte, o který typ šikany se jednalo?

Příběh Zity (17 let)

Zitě jednou napsal Jeroným (22 let), že ji viděl na fotce a že je velmi krásná. Od té doby si psali víc a víc a velmi si rozuměli, nikdo ji nechápal jako on. Poslal jí svou fotku a moc se jí líbil. Jednou jí napsal, že by se s ní chtěl vidět, a tak si domluvili schůzku v parku v devět hodin večer.

Když tam přišla, neviděla tam Jeronýma, ale 40 ti letého muže. Řekl: „Ahoj, já jsem Juraj.“ Zeptala se, kde je Jeroným. Juraj jí řekl, že Jeroným je on a že si vše vymyslel. Zita se lekla a honem utekla z parku. Ale nevšimla si, že ji sleduje domů. Doma vše řekla mámě a ta jí vyhubovala, že si má dávat větší pozor. Zalezla do pokoje a byla celá nespá. Když se podívala z okna, uviděla venku před domem Juraje. Rychle zatáhla žaluzie a běžela zamknout vchodové dveře. Ale Juraj už stál

ve vstupních dveřích a povídat si s její mamkou. Zavolala radši policii. Juraje odvezli na stanici a vyšetřují ho pro podvod.

Příběh Johna (12 let)

Jednoho dne odpoledne šel John běhat do parku a uviděl tam starší kluky ze školy. Když k nim doběhl, začal do něho jeden z nich šťouchat. Jen trochu, jemně, ale pak se přidali i ostatní a už to nebylo jen šťouchání, ale bití. A jeden to dokonce začal i natáčet. Po chvíli přestali a odešli. Zranění neměl, a tak šel domů.

Doma se pustil do prezentace do zeměpisu, ale ještě před tím se podíval na internet a uviděl video, které ti kluci natočili, když ho bili. Počkal, až se táta vrátí z práce, a vše mu řekl. Jeho rodiče s ním navštívili rodiny těch kluků a nakonec se vše vyřešilo omluvou a stažením videa.

Příběh Klaudie (16 let)

Klaudie a Jassie byly ty nejlepší kamarádky, nestačilo jim vidět se přes den, i večer si měly pořád co povídat přes mobil. Jednou „blbly“ a posílaly si svoje fotky v různých převlecích. Předháněly se, která vymyslí neoriginálnější model. Klaudie to nakonec uzavřela fotkou s popiskem „Císařovny nové šaty“, na níž byla nahá. Obě se pobavily a časem na fotky zapomněly.

Po nějaké době představila Jassie Klaudii svého kluka Toma. Klaudii se moc líbil a Jassii ho nakonec přebrala. To Jassii naštvalo a vzpomněla si na staré fotky – ještě je měla v telefonu. Poslala tu poslední Tomovi i dalším klukům, které měla v kontaktech. Tak – ať teď všichni uvidí, co je Klaudie zač.

Fotka se šířila dál a dál. Klaudii začaly chodit zprávy dvojího druhu – jedny ji chválily, jaká je kočka, a zvaly ji k různým schůzkám, druhé ji hrubě urážely. Ve škole o fotce věděli všichni... Začala se stranit kamarádů, odmítala chodit do školy a celé dny se zamykala v pokoji. Nakonec se mamince podařilo z ní vytáhnout, co se stalo. Klaudie změnila školu, s pomocí psychologa našla opět ztracenou rovnováhu. Dnes už se usmívá. Ale ta fotka pořád někde je...

Příběh Gity (20)

Jednoho dne začala psát Gitě dívka jménem Kate, že ví něco, co nechce, aby věděli ostatní. Psávala jí, že ví, kde bydlí a co právě dělá. Gita postupem času ztratila pocit bezpečí a soukromí. Když už se pomalu chystala, že o tomto pronásledování někomu řekne, Kate jí napsala, že pokud něco řekne, tak ji zabije. Gita se vyděsila a začala se bát o svůj život.

Po nějaké době, kdy se Gita cítila hůř a hůř, to už nevydržela a svěřila se sestře. Ta zjistila, že Kate je bývalý Gitin přítel Emanuel, se kterým se asi před půl rokem rozešla. Gita to šla oznámit na policii a tam se dověděla, že stalkoval i jiné ženy. Policie Emanuela zatkla a soud ho poslal do vězení za vydírání.

NOVINKY ZE SVĚTA PAPOUŠKŮ

BRAZILSKÁ APOKALYPSA

V Brazílii vypukly požáry, které založili dřevorubci kvůli půdě pro pěstování palem olejných. Brazilský prezident odmítl finanční pomoc na zastavení požárů. I lidé u nás se snaží pomoci zmírnit jejich následky, např. společnost Laguna (česká nezisková společnost pro pomoc nechtěným a handicapovaným zvířatům, zvláště papouškům) sbírá příspěvky na zřízení záchraného centra pro popálená zvířata v Pantanalu.

Požáry nejvíce z ptáků zasáhnou kobaltově modré ary hyacintové, kteří v této oblasti potřebují k hnízdění stromy rodu *Sterculia*. Tito giganti mezi papoušky patří mezi obecně ohrožené a mohou se brzy stát kriticky ohroženým druhem.

Cena těchto papoušků se na trhu pohybuje kolem 250 000 Kč za mládě a 1 000 000 Kč za hnízdící pár.

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ KAKARIKI HORSKÉHO

Na Novém Zélandě se znenadání objevil za vymřelého považovaný kakariki horský. Zbývá pouze asi devadesát šest jedinců. Patří tedy mezi nejvzácnější ptáky Nového Zélandu.

Tento papoušek je tak podobný velmi rozšířenému příbuznému kakariki žlutočelému, že byl dlouho považován za jeho barevnou variaci. Odlišuje se totiž pouze oranžově zbarveným čelem. Ani po letech, kdy byl uznán za samostatný druh, se mu nedostává patřičné pozornosti.

Cena toho papouška není stanovena, protože se jedná o nedostupný druh.

David Kalianko, 8.A

Zdroj: wikipedia.org

Foto: photosimon.cz, ararauna.cz

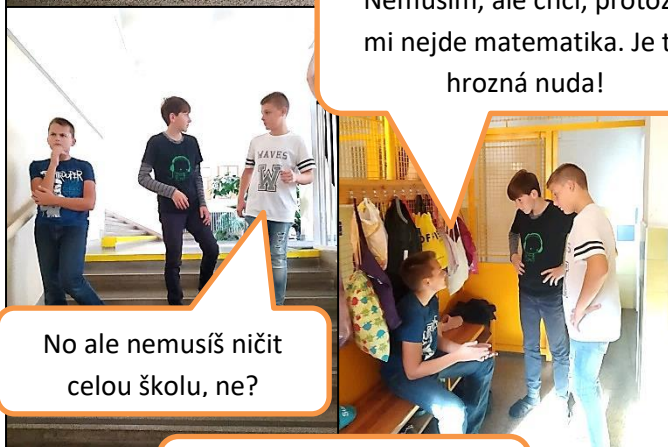
JOHNY

Hele? Proč vlastně chceš zničit školu?

No, v této škole je speciální věc, kterou potřebuji pro záchranu světa.

Haha! Kdyby jen věděli!!!

Nemusím, ale chci, protože mi nejde matematika. Je to hrozná nuda!

Po chvíli diskutování...

No ale nemusíš ničit celou školu, ne?

Co tady děláte? Pane bože, pusť mě k tomu!

Co to sakra dělá?

Jo, jo jasně, chápu!

Mňau!

Cast: Matěj Král a Lukáš Bogdány, 7.A, Jiří Novotný, Jakub Křištof Keito Pracný a Tomáš Pazourek, 7.B
Photographer: František Doležal, 7.A
Director: Jiří Novotný, 7.B
Editor: Matěj Král, 7.A
Production: ZŠ Střelice

PRAPODIVNÁ ZVÍŘATA

ČERNÍK ZLATONKA

Černík zlatonka (*Nigripilosus aureus*) je savec z čeledi krtkovitých měřící asi 50 cm. Jeho nejčastější barva je černá, ale jsou i vzácné případy (vyskytující se jen zřídka) bílého zbarvení. Oči bývají světle modré a jeho pysk s vousky je protáhlý a dlouhý (podobný pysku ptakopyska).

Má dlouhé lesklé zlaté drápy a dlouhý chundelatý ocas. Na bříšku má viditelné znamínko, které se mu vytváří v průběhu života, podle jeho chování – čím kulatější tvar, tím více kladných vlastností. Dožívá se zhruba 120 let.

Na světě žije přes 1000 let, ale posledních 200 let patří mezi ohrožené druhy. Nejčastěji se vyskytuje na britských ostrovech, někde na Skotské vysočině (před nedávnem byl spatřen v okolí Školy čar a kouzel v Bradavicích).

V přírodě je to spíše samotář žijící v přístřešcích z mechu, klacíků a z čehokoliv, co najde.

Lidi se bojí, ale je hodně oblíbený v kouzelnických rodinách, které si je pořizují do domácností nejen jako mazlíčky, ale i kvůli jejich pomoci se zahradou (například při vytahování trpaslíků), nebo v kuchyni.

Když se bojí, nebo ucítí nebezpečí, bleskově si vyhrabe díru a schová se.

Živí se převážně mouchami, pavouky, ale neodolá ani oříškům, jehličí či šíškám. Bezobratlé živočichy cítí díky velice citlivým vouskům na čumáčku.

Existují zřejmě tři farmy, kde černíky rozmnožují. Nakladou zlatá metalická vejce a mláďata se vylíhnou za 8 měsíců. Každý rok se na těchto farmách narodí v průměru 120 mláďat, z toho asi jen 60 se dožije dospělosti. Většinu mláďat po čase stráveném s rodiči vypouští do volné přírody, ale některé si předem za poplatek rezervují již zmíněné kouzelnické rodiny.

Nela Ulbrichová, 9.B

PAORANGUTAN ŠUPINATÝ

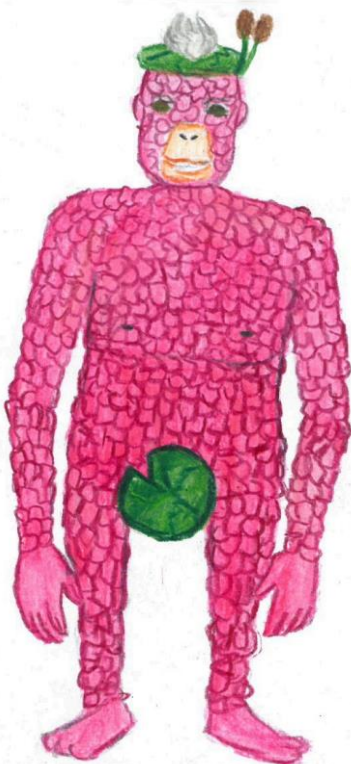
Paorangutan šupinatý (*Divnus animalius*) je asi 2,5 metru vysoký primát žijící v Africe, kde obývá vodní nádrže. Paorangutani se dožívají zhruba 60 let.

Paorangutan je vrcholový predátor lovící především antilopy a pakoně, ale často se uchyluje ke kanibalismu. I přes to, že je paorangutan vodní živočich, tak k dýchání používá plíce.

Paorangutani jsou zapřisáhlí samotáři, ale v době páření tvoří páry. Paorangutan je chráněný živočich, a dokonce některé africké kmeny ho považují za boha.

Vzhled paorangutana je velmi zvláštní. Má růžové šupina a na hlavě má zelené chlupy připomínající leknín či jiný vodní porost. Ocas je zakrnělý, u některých exemplářů i chybí. Paorangutan má 0,5 metru dlouhé zadní končetiny a cca 1,75 metru dlouhé paže s ostrými drápy, které používá k lovu. V tlamě má osm základních zubů a z každého z nich vyrůstá dalších pět.

Lovecká metoda je velmi podobná krokodýlí. Paorangutan vyčkává v mělkých vodách u břehu a čeká, až se kořist půjde napít. Jakmile dojde kořist k vodě, uvidí leknín, co má paorangutan na hlavě, dostane na něj chuť a vkročí do vody, kde už číhá Paorangutan.

Ten polapí kořist do svých dlouhých končetin a stáhne ji do vody, tam jí řekne básničku a následně kořist sežere.

Přestože je savec, rozmnožuje se pomocí kloaky. Paorangutani mívají až dvacet mláďat každých pět let. Mláďata procházejí larválním stádiem, kdy sají mateřské mléko. Po půl roce se zakuklí a z kukel se vylíhnou dospělí jedinci schopní už lovu.

Filip Ruschka, 9.B

PANDAROŽEC VOŇAVÝ

Pandarožec voňavý (*Pandacornus voňavus*) je vzácný savec z čeledi medvědovitých. Dožívá se 20 až 25 let. Žije převážně v jeskyních v blízkosti sopek na Velikonočním ostrově.

Přebývá na souši a vody se celkem bojí, takže když zrovna nemá žízeň, snaží se od ní držet dál. V roce 2017 byl zařazen mezi kriticky ohrožená zvířata, dnes žije méně než 300 jedinců.

Vyvinul se z pandarožce létavého (*Pandacornus letavus*), který vyhynul zhruba před 8 000 lety.

Pandarožec voňavý je 1,5 – 2 m velký a kolem 80 kg těžký růžovo-bílý savec s duhovým rohem na čele, který mají samci i samice. Voňavý se jmenuje proto, že vůni samce můžete cítit na míle daleko. Samci na tuto vůni lákají nevoňavé samice, pro které je tato vůně neodolatelná.

Pandarožci jsou velice mírumilovná zvířata, avšak bojí se lidí, takže spatřit pandarožce je takřka nemožné. Živí převážně cukrovou vatou, která roste na stromě cukrovatovníku v oblasti sopek.

Současný a jediný druh pandarožce létat neumí, ale jeho přímý předek pandarožec létavý létat uměl. Měl honosná křídla, létal rychlostí až 50 km/h, žil převážně v Amazonském pralese, ale i v jiných částích Brazílie, kde se živil papoušky

Pandarožci žijí převážně v párech nebo ve větších skupinkách, protože se bojí tmy a samoty. Jejich jediným nepřítelem je orel skalní, který neútočí na dospělé jedince, ale krade jim mláďata. Pandarožci ho ale většinou dokážou zahnat pomocí rohu.

Mláďata pandarožce voňavého jsou po narození 20-30 cm velká a váží kolem 3 kg, ale během prvního roku života vyrostou o 120-170 cm a pak už nerostou. Oplození a porod probíhá stejně jako u člověka.

Mláďata se rodí bez rohu, ten jim naroste během prvních dvou let života. Rodí se slepá, začínají vidět až dva týdny po porodu. Vidoucí mláďě se hned učí chodit po dvou a šplhat na stromy cukrovatovníku.

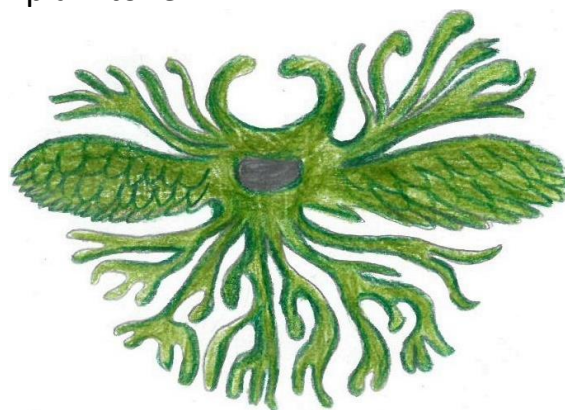
LÉTAVKA OCEÁNSKÁ

Létavka oceánská je zelený chomáček podobající se korálu s ústy a křídly. Je slizká a křídla má pokrytá peřím. Je to savec, ale umí dýchat i pod vodou.

Vyvinula se již v druhohorách. Žije samostatně, pouze v době páření a výchovy mladších jedinců žijí v hejnech. Rozmnožuje se třením a klade vajíčka do bahna. Vylíhnuté jedince potom učí létat a lovit v oceánu. Žije v mořských fjordech (pozůstatcích po ledovcové činnosti v dobách ledových), Vyskytuje se převážně ve fjordech skandinávských, ale také u Kanady.

Poprvé byla spatřena ve 20. letech dvacátého století u Norska. Měří od deseti centimetrů do jednoho metru, největší spatřená létavka oceánská vážila pět kilogramů, ale měřila pouze 0,75m, takže věříme, že dospělá létavka může vážit až deset kilogramů. Dožívá se zhruba pěti let. Lovit ale létá do oceánu. Její blízkou příbuznou je létavka mořská, která je v dospělosti menší o 0,5 metru.

Živí se hlavně malými rybami, jako je třeba okouník zlatavý nebo pamakrela temná, ale malí jedinci i planktonem.

Jejím přirozeným nepřítelem je žralok bílý a rybovka duhová, takže v největším ohrožení je, když létá lovit do oceánu. Lidé ji neloví, protože nikdo neví, kde přesně by ji měli najít ak čemu je dobrá.

Jana Nosová, 9.B

KROKOSLÍPKA TENKONOHÁ

Krokoslípka tenkonohá (latinsky *Crocoblepharus tenkonohus*), je živočich, který patří do rodu tenkonožců. Od roku 1989 se vyskytuje na ostrově Tasmánie. Její přirozené prostředí je v lese, ale občas se pohybuje i na pobřeží tasmánského ostrova. Je to noční tvor a většinu dne prospí zahrabaný v hromadě, kterou si vytváří z listí a odpadků, které si vyhledává během svého nočního lovení.

Krokoslípka dorůstá délky až 120 cm a může vážit i 150 kg. Hlava i ocas krokoslípky je pokrytý šupinami, takže vypadá trochu jako krokodýl. Tělo má pokryté peřím, ale vzhledem k její váze se může pohybovat pouze tři metry nad zemí.

Nohy krokoslípky vypadají jako jako čtyři tenké klacíky, které jsou zakončené plovacími blanami, aby se krokoslípka mohla pohybovat i ve vodním prostředí.

Zvláštní je to, že vydává zvuky, kterými se snaží napodobit slepice. Krokoslípka snáší dvakrát do roka vejce, která mají velikost 10-12 cm a jsou pokrytá krokodýlí kůží. Většinou je to v období zimy a léta, v každém

z těchto dvou období snese přibližně 2-3 vejce, která si zahrabe do listí a následně je po dvou týdnech, kdy začíná prskat jejich skořápka, odhrabe a čeká, dokud se malé krokoslípky nevylíhnou.

Krokoslípka je všežravec, takže se živí čímkoliv, co při svém nočním lovení najde. Má hodně silnou čelist a přes devadesát zubů, díky kterým může konzumovat i menší kameny a kousky kovů, které patří mezi její oblíbenou potravu.

Pro člověka není krokoslípka nějak zvláště nebezpečná, umí se dobře schovávat a splývat s prostředím, takže šance potkat krokoslípku je hodně malá.

Mezi jejího nepřítele patří vakoplch drobný, který nemá krokoslípku příliš v oblíbenosti, takže když se tyto dva živočichové setkají, nedopadá to zrovna nejlépe.

Krokoslípka je živočich dožívající se poměrně dlouhého věku, většinou v rozmezí 300-450 let.

Laura Vianaová, 9.B

Obr.: Stela Klevetová, 8.A, Noemi Černá 8.A

Že vám tato prapodivná zvířata připadají neuvěřitelná? Že taková snad ani neexistují? Máte pravdu, ani po nich nemusíte pátrat v encyklopedii či na internetu. Jsou to výplody fantazie našich devátáků.

HEDON

V minulých dílech jste se seznámili se skřítkem Hedonem a jeho kamarádem Šrekem. Prožili spolu napínavé dobrodružství, kdy se jim podařilo získat teleportovací prsten a zabránit zelenému Grinchovi, aby s jeho pomocí zničil Vánoce. Navíc Hedon našel svého dlouhé roky ztraceného bratra Galiho.

SKRYTÉ TAJEMSTVÍ

Když se Hedon ráno vzbudil, cítil vůni jídla, která vanula z kuchyně. Když dorazil ke kuchyňskému stolu, narazil na Galiho. Hedona překvapilo, že Gali umí vařit. Opatrně se ho zeptal, jestli je to vůbec k jídlu. Gali se pousmál a Hedon si opatrně přičichl k jídlu, ochutnal ho a zjistil, že to není vůbec špatné, dokonce je to výborné!

Vtom se rozrazily dveře a do místnosti vběhl Šrek. A zařval, ať si lehnou na zem. Rychle jim vysvětlil, že při lovu a sběru jídla narazil na stínové skřety. A to už skřeti obklopili jejich hobitinec a někteří se už i dobývali dovnitř. Už se na ně málem vrhli... když vtom se Hedon, Šrek i Gali ocitli někde jinde. Gali uměl totiž zacházet s časem a přenesl se s nimi někam daleko.

Po chvíli kolem nich něco mžiklo a odneslo je to zpět domů. Všichni stínoví skřeti byli pryč a Hedon se Šrekem se udiveně podívali na Galiho.

Oba dva měli hodně otázek, a tak Gali připravil občerstvení, posadil je ke stolu a svěřil se jim se svým tajemstvím...

VELKÁ VÝPRAVA ČASEM

„Cože?!“ vykřikli Šrek a Hedon. „Ty umíš ovládat čas?“

„Ano, umím, umím to odjakživa, už od narození.“

„To by se mohlo občas hodit,“ prohlásil Hedon.“

Pak se zamyslel. „Ještě se musíme domluvit, co teď s teleportovacím prstenem, máme si ho ponechat?“ A přinesl prsten na stůl.

Najednou se s nimi všechno zatočilo... Když se to zastavilo, něco tady nesesedělo. Hedon a Šrek se posunuli zpátky v čase a uviděli sami sebe, jak stojí nad prstenem a za nimi nějakou podivnou postavu, která očividně chtěla prsten. Když se jí chtěli podívat do obličeje, aby věděli, kdo to je, tak se znovu posunuli v čase a vrátili se zpět.

„Proč jsi nás nenechal podívat, kdo to byl, Gali?“

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Matěj Král, 7.A,

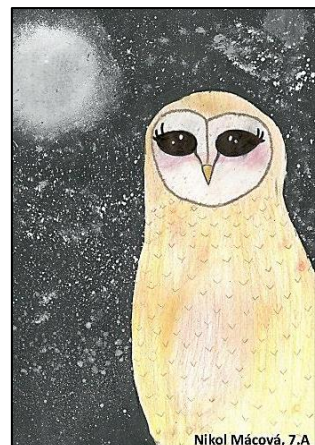
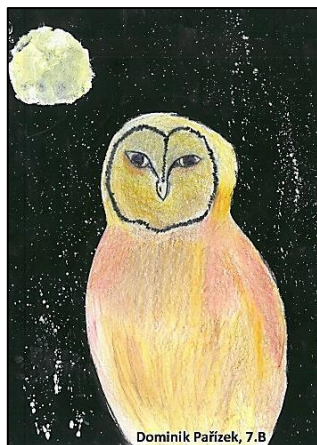
Foto: rajce.net

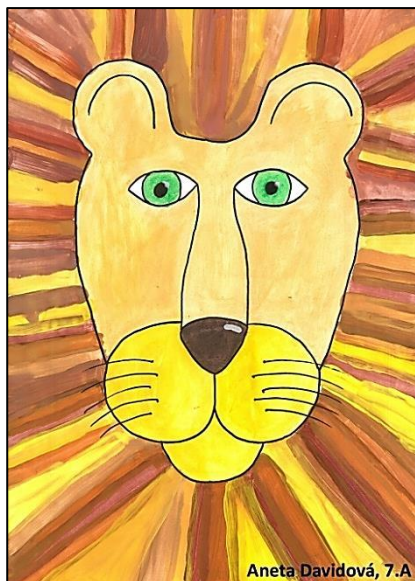
PODZIMNÍ MALOVÁNÍ

HRA NA DA VINCIHO

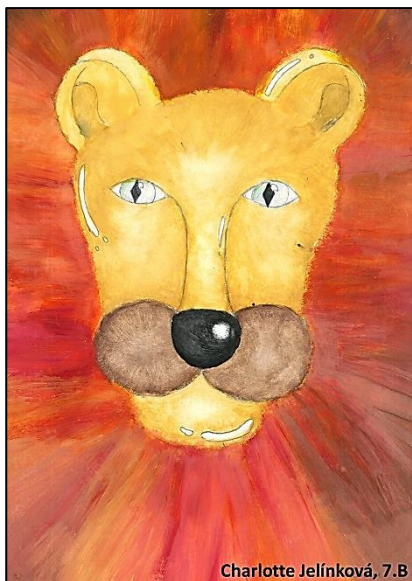

NÁMĚTY Z ŘÍŠE ZVÍŘAT

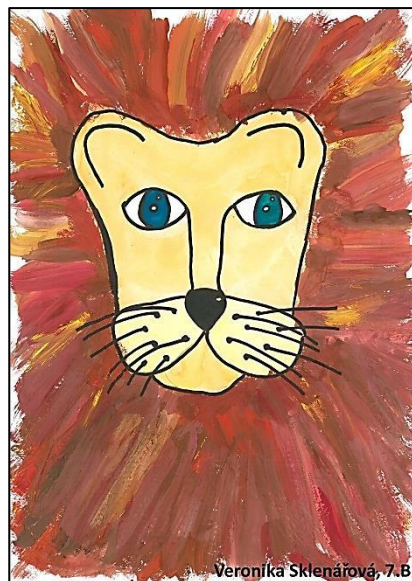

Aneta Davidová, 7.A

Charlotte Jelínková, 7.B

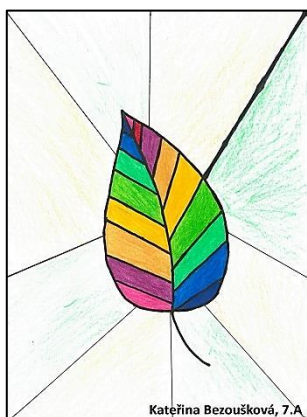

Veronika Skleňárová, 7.B

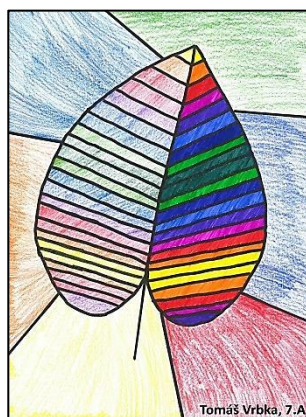
BAREVNÉ HRÁTKY

Drang Tiep Tran, 7.A

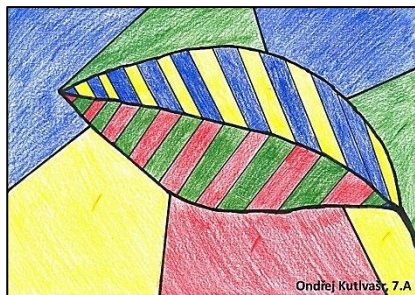
Kateřina Bezouřková, 7.A

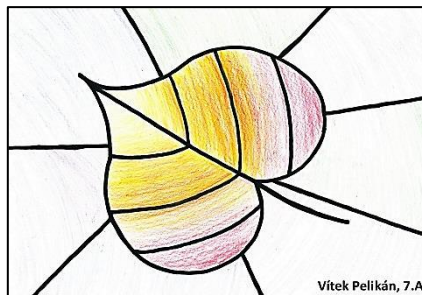
Tomáš Vrbka, 7.A

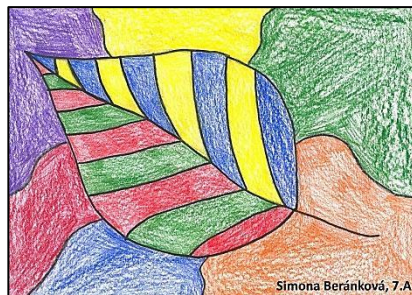
Veronika Tomáš, 7.A

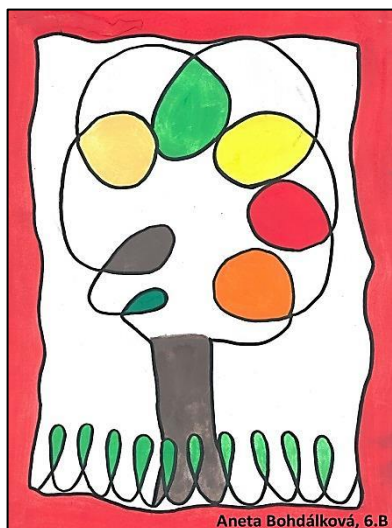
Ondřej Kutlvař, 7.A

Vítek Pelikán, 7.A

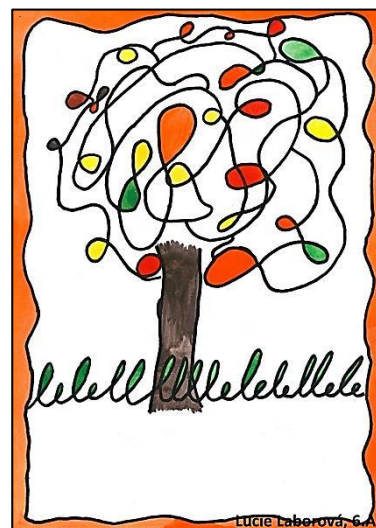
Šimona Beránková, 7.A

Aneta Bohdálková, 6.B

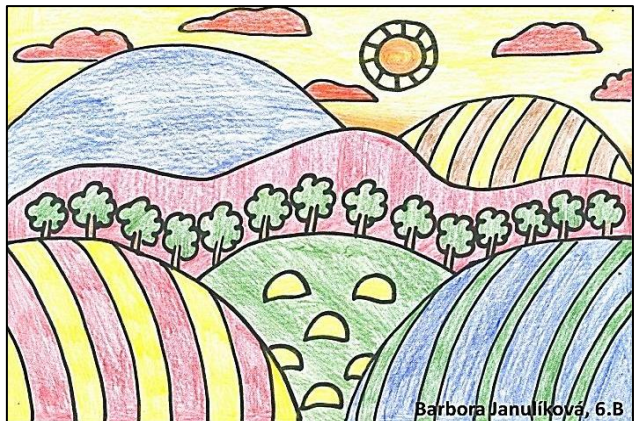
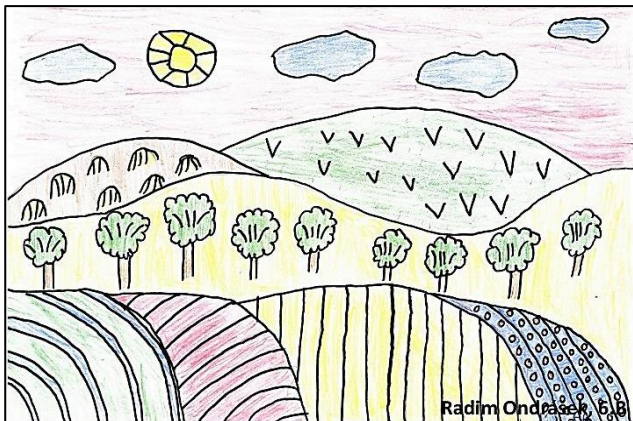
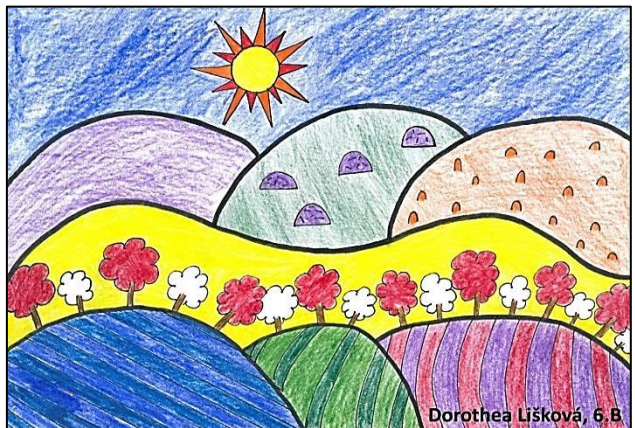
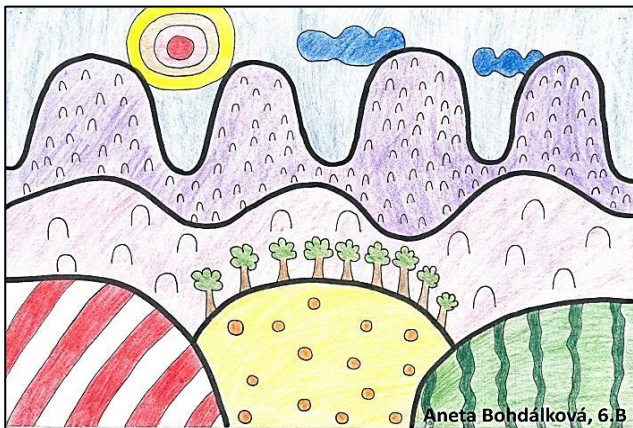
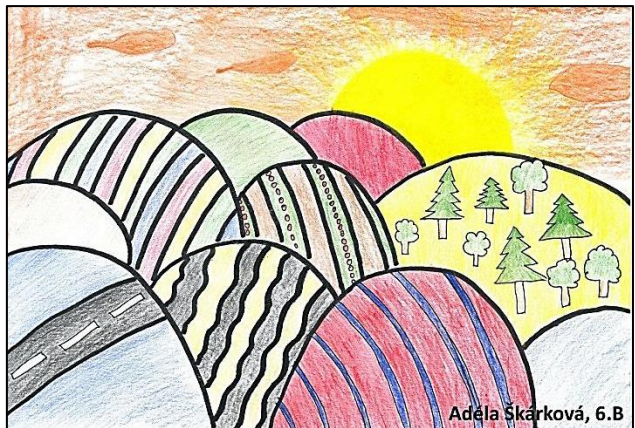
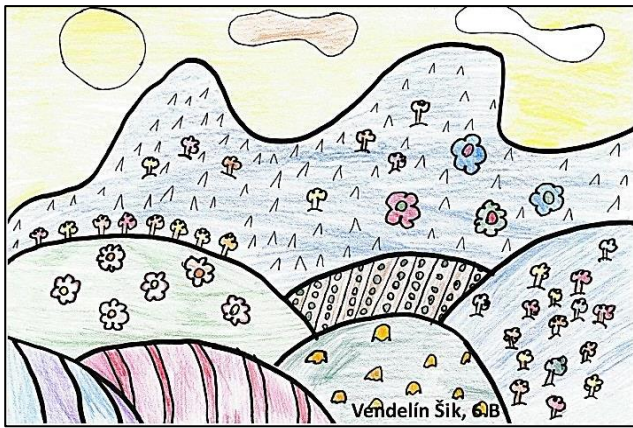

Barbora Janulíková, 6.B

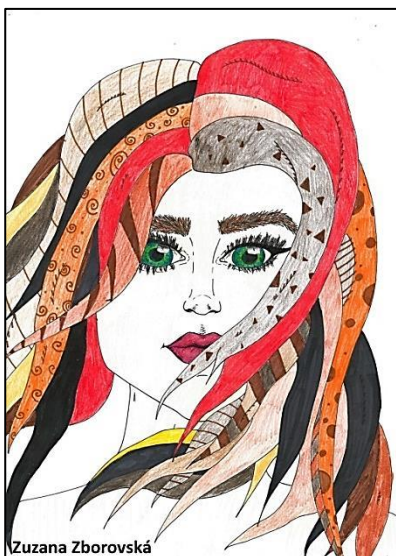

Lucie Laberová, 6.A

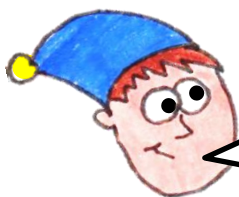
VÝTVARNÝ KOUTEK

KREATIVNÍ PORTRÉTY

HOUBOVÝ KVÍZ

Houbová sezóna už je za námi a mnozí si ji letos náležitě užili, i když v našich končinách spíše až na jejím konci. Náš kvíz prověří, na kolik se v houbách vyznáte.

Jaké houby jsou na obrázcích?

1.
a) Hřib smrkový
b) Hřib žlučník (hořčák)
c) Bedla vysoká

2.
a) Hlíva obecná
b) Hlívovník olivový
c) Hlíva ústřičná

3.
a) Hřib kovář
b) Hřib koloděj
c) Hřib kříšť

4.
a) Lysohlávka česká
b) Smrž obecný
c) Čirůvka dvoubarevná

5. Muchomůrka:
a) Červená
b) Pošvatá
c) Růžovka

6.
a) Klouzek modřínový
b) Hřib žlutomasý (babka)
c) Křemenáč smrkový

7. Kterému hříbu se lidově říká pravák?
a) Dubovému
b) Smrkovému
c) Jedlovému

8. Muchomůrka tygrovaná je houba:
a) jedlá
b) nejedlá
c) jedovatá

9. Z našich hub je nejedovatější:

- a) Muchomůrka zelená
b) Muchomůrka červená
c) Muchomůrka jedovatá

10. Který žampion je jedovatý?

- a) Pečárka polní
b) Pečárka perličková
c) Pečárka ovčí

Hodnocení (řešení najdete na str. 37)

10 -9 bodů: Jsi přes houby odborník, smaženice od tebe nikomu neublíží.

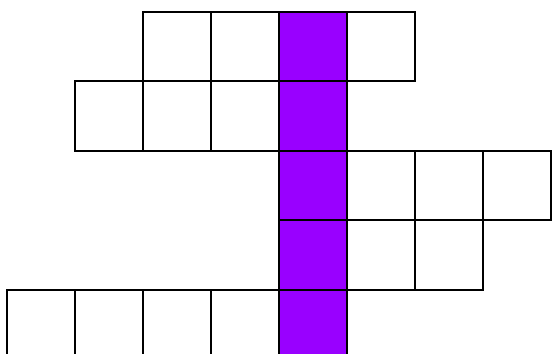
8-7 bodů: Při sbírání buď opatrný/á, ber jen to, co opravdu znáš.

6-5 bodů: V jiných kvízech slušný výkon, ale tady ne, tady by mohlo jít o život! Zpracuj na sobě.

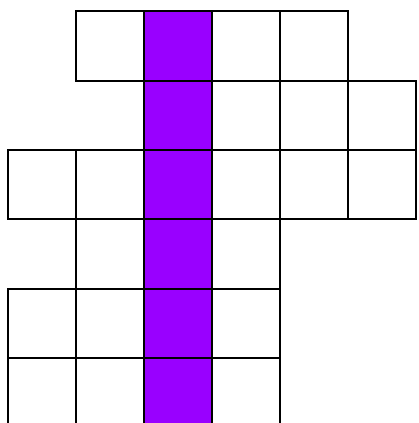
Veronika Sklenářová a Tereza Kostecká, 7.B, zdroj a foto: wikipedia.org, naturfoto.cz

KŘÍŽOVKY

Častou inspirací pro umělce jsou ..... (tajenka)

březen, duben, květen
červen, červenec, srpen
rychlé plavidlo
opak dne
padá na zem na podzim

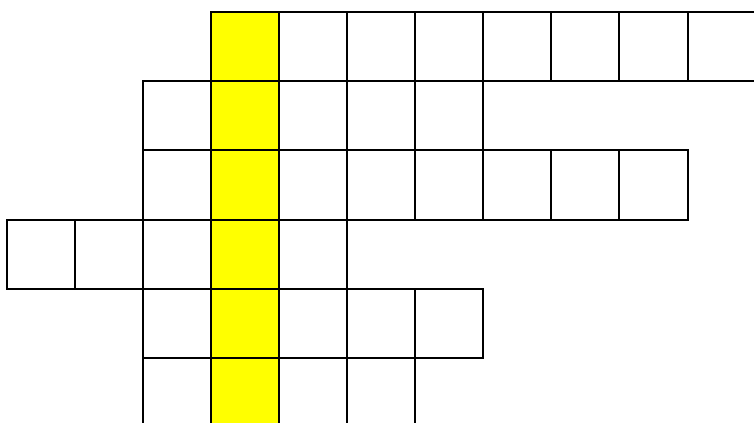
potřeba cyklisty
plastová obdoba saní
září, říjen, listopad
12 měsíců
obloha
padá v zimě

..... (tajenka)

Nejbarevnější listí
červenou zazáří.
Lístičky padají,
na trávě šustí.

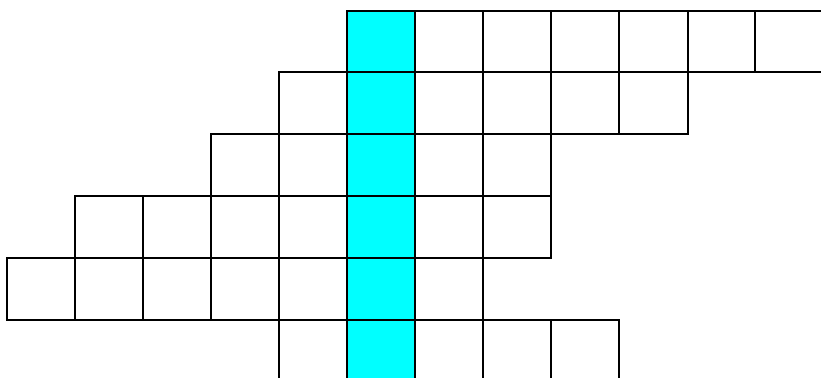
Podlaha barevná,
ježci jdou spát.
Větříček sfouká nám
jablíčka červená.

pavoučí past
rodiče a děti
vlaštovky ... do teplých krajů
strom s bílou kůrou
jehličí jsou přeměněné ...
mouchy, včely, pavouci jsou...

ZÁBAVA

Na co se teď všichni těšíme? Na ..... (tajenka)

vánoční pečivo
sněhová bouře
adventní... se svíčkami
vánoční sladkosti
koření do štrúdlu
opak chladu

Noemi Černá, 8.A, obr. Kristýna Švestková, 9.A

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Baví se dva zahrádkáři:
„Víš, že když budeš hezky mluvit na rostliny, tak ti rychleji porostou?“
„Vážně? Tak to jdu seřvat plevel!“

Přijde stonožka s dcerou do obuvi a malá prosí:
„Mami, nekupuj mi zase ty šněrovací!“

Víte, jaký je rozdíl mezi školou a vězením?
Ve škole taky sedíš, ale nevíš za co...

Pravda o rodičích: Když jsi malý, naučí tě chodit a mluvit. A potom chtějí, abys seděl doma a byl zticha.

Ptá se malá zebra velké zebry: *„Mami, proč máme tolik pruhů?“*
Velká zebra odpoví: *„Čím víc pruhů, tím víc Adidas.“*

Jak poznat dospělého?
Tak, že jí okraje od pizzy, ne protože by chtěl, ale protože si pizzu zaplatil.

Povídá doktor doktorovi:
„Člověče, jedna moje pacientka je tak tlustá, že když mi odpovídala na otázku, kolik váží, měl jsem za to, že mi diktuje své telefonní číslo.“

„Dnes u mě zvonil soused v půl třetí ráno. V půl třetí ráno! Naštěstí jsem ještě nespal – hrál jsem na bicí.“

„Pepíčku, proč vytahuješ ty rybičky z akvária?!“
„Promiň, maminko, ale bál jsem se, že se utopí.“

„Pane doktore, vždy když piju čaj nebo kávu, píchá mě pod levým okem.“
stěžuje si paní Horáčková.
„Tak si zkuste vyndat ze šálku lžičku.“

Řešení Houbového kvízu: 1a), 2.c), 3.a), 4.b), 5.c), 6.b), 7.a), 8.c), 9.a), 10.b)

!!! NOVÁ FOTOSOUTĚŽ!!!

MÁME RÁDI ZIMU

V listopadu odstartovala další fotosoutěž organizovaná naší redakcí, tentokrát na téma **Máme rádi zimu**.

Do soutěže můžete přihlásit **fotky zimní krajiny, detailů z přírody, lidí, zvířat...** Téma je volné. Podmínkou je, aby to nebyly fotky stažené z internetu – spoušť fotoaparátu jste zmáčkli vy, nebo někdo z vaší rodiny či přátel, letos nebo i někdy dříve.

Na výherce čeká zasloužená odměna!

Podmínky účasti:

1. Každý může přihlásit **maximálně 10 snímků**.
2. Můžete tak učinit **do 30. ledna 2020**.

Jak se přihlásit?

- a) fotografie **pošlete** e-mailem na adresu: **skolnirevue@centrum.cz**
- b) **předejte** je vytištěné na papíře nebo uložené na CD či flashce **paní učitelce Sokolové nebo některému z redaktorů**

